

Bút Ký hành quân
Chủ đề: THA LA Xóm Đạo
Tác giả: Lê Đắc Lực

HÀNH QUÂN TÁI CHIẾM THA LA XÓM ĐẠO

... “Tha La vắng vì Tha La đã biết,
Thương giống nòi, đau đất nước làm than...”

(Vũ Anh Khanh)

Từ khi còn trẻ, tôi bị ám ảnh không ít về bài thơ “Hận Tha La” và mấy bài hát viết về Xóm Đạo này, một Xóm Đạo mà tôi, cũng như nhiều người chưa một lần đến đó.

Xóm Đạo đó phải là rất dễ thương, như Vũ Anh Khanh diễn tả trong Bài Thơ vậy không? Ở Miền Nam thân yêu này, trái ngọt cây lành đâu chẳng có. Cũng không ít lần, các Mẹ, các Dì, các Chị đem đến biếu tặng những người lính xông pha trận mạc như chúng tôi, đánh đuổi giặc Cộng, đem thanh bình an vui đến cho họ.

Cái trách nhiệm của một công dân đối với Đất Nước là điều người dân Tha La Xóm Đạo đã làm, khiến tôi phải ngưỡng mộ họ:

... “*Quì cạnh Chúa, đăm chiêu lành run rẩy.*
Lạy Đức Thánh Cha,
Lạy Đức Thánh Mẹ,
Lạy Đức Thánh Thần.
Chúng con xin về cõi tục làm dân”...

Chỉ làm dân, nhưng là người dân yêu nước. Đơn giản chỉ có vậy, như chúng tôi đang hành quân, tìm giặc, đánh đuổi chúng, đem lại an vui cho người dân vậy. Giữa chúng tôi và người dân Tha La Xóm Đạo có một sự đồng cảm, yêu Quê Hương mình, chiến đấu cho Quê Hương mình. Và... tôi hẹn với lòng sẽ làm một viễn khách:

“... *về thăm một đạo,*
giữa mùa nắng vàng hanh”,

để xem

“*Nắng hạ vàng,*
ngàn hoa gạo rung rung”

và

“... *nghe mùa đổi gió,*
nhớ quanh quanh”.

Và rồi tôi đến thật, nhưng với súng đạn đeo bên mình.

Cuối tháng 3 năm 1973, Hiệp Định Paris chưa ráo mực, Việt cộng đã vi phạm giành dân lấn đất khắp nơi, trên toàn Lãnh Thổ Miền Nam Việt Nam. Điển hình là khu vực Xóm Đạo Tha La, Quận Trảng Bàng.

Quận Trảng Bàng nằm về hướng Tây Bắc Sài Gòn vào khoảng 40 ki-lô-mét. Xóm Đạo Tha La, thuộc Xã An Hòa, cách Chi Khu Trảng Bàng chừng 4 ki-lô-mét về hướng Tây.

Từ mật khu Ba Thu, Việt cộng vượt sông Vàm Cỏ, tiến vào bao vây Xóm Đạo Tha La, chiếm cứ Nhà thờ, giết Cha Xứ và một số giáo dân. Bọn chúng trù tính, sẽ dùng Tha La làm bàn đạp, tung quân đánh vào Chi Khu Trảng Bàng, cắt đứt Quốc lộ 1, nối liền Sài Gòn với Tỉnh Tây Ninh.

Tiểu Khu Trưởng Hậu Nghĩa, Đại tá Mã Sanh Nhơn, đã đưa một Tiểu Đoàn Địa Phương đến tăng cường, giải tỏa áp lực địch nhưng bất thành. Địch mỗi ngày mỗi tung hoành, gây nhiều thiệt hại về nhân mạng, tài sản cho họ Đạo nói riêng và cho quần chúng trong khu vực nói chung.

Trước tình hình mỗi ngày mỗi leo thang của Việt cộng, trước ngoan cố không tuân phục lệnh ngưng bắn của bọn chúng, Bộ Tư Lệnh Quân Đoàn III đã phải điều động Liên Đoàn 81 Biệt Cách Nhảy Dù đến thanh toán dứt điểm đám Cộng quân này.

Trung tá Nguyễn Văn Lân, sĩ quan Phụ tá Chỉ Huy Trưởng, chỉ huy ba Đại Đội: Đại Đội Thám Sát của Đại úy Lưu Huyền, Đại Đội 2 của Trung úy Nguyễn Ngọc Ánh và Đại Đội 4 của tôi, đã khẩn cấp lên đường, trực chỉ Quận Trảng Bàng.

Tại Trung tâm Hành Quân Chi Khu Quận Trảng Bàng. Trung tá Ngô, Quận Trưởng đã thuyết trình đầy đủ, chi tiết về tình hình địch, bạn trong phạm vi trách nhiệm của Quận, và đặc biệt riêng tại địa phận Xóm Đạo Tha La.

Địch áp dụng đóng chốt trong nhà dân. Đánh chốt đã là căng, lại là chốt trong nhà thờ, trong nhà dân, lại căng hơn. Rồi cũng nhờ chốt được, dễ thôi. Tôi tin tưởng ở tôi, ở cấp Chỉ Huy và Binh sĩ của tôi.

Trung tá Lân, đã họp chúng tôi để bàn thảo kế hoạch, phân chia nhiệm vụ và vùng trách nhiệm cho ba Đại Đội. Và tất nhiên, để đối phó với kiên chốt của giặc Cộng, Trung tá Lân cũng đã chỉ thị cho chúng tôi phải triệt để áp dụng chiến thuật du kích đánh đêm sở trường. Và đúng giờ “G” trong đêm nay xuất phát.

Đại Đội Thám Sát sẽ từ hướng Chợ Trảng Bàng, di chuyển theo hướng Tây, cặp theo Hương lộ để truy diệt các chốt địch ở Chợ Xã An Hòa, ở Ấp Lò Rèn, sau đó sẽ tiếp tục thanh toán các chốt của Việt cộng ở mặt sau nhà thờ, rồi bố trí quân phòng thủ, án ngữ, bọc hậu tại hướng Tây Nam sông Vàm Cỏ, để chặn đứng đường tăng viện hay tháo chạy của giặc cộng, đồng thời phối hợp cùng Đại Đội 4 để tấn công giải tỏa Nhà thờ Tha La.

Đại Đội 2 là lực lượng trừ bị, sẽ đóng quân rải theo Quốc lộ 1 và phòng thủ cho Bộ Chỉ Huy Hành Quân. Đại Đội 4 do tôi chỉ huy, sẽ di chuyển về hướng đi Tây Ninh khoảng 3 ki-lô-mét, gần Xã Gia Bình, từ vị trí này Đại Đội 4 sẽ tiến quân từ Bắc xuống Nam, theo con đường đất, chạy trên một đám ruộng khô, rộng hơn một mẫu, để tiến vào địa phận Tha La.

Vượt khỏi đám ruộng khô, gặp một ngã ba đường mòn nằm ở mé trái, chạy dọc theo đường mòn có một số nhà dân ở rải rác, thông với nhau bằng nhiều đường mòn nhỏ, dẫn từ nhà này qua nhà khác.

Qua ngã ba, con đường đất nở rộng hơn, xe hơi có thể di chuyển dễ dàng. Đường được trải bằng một lớp đất đỏ pha với sỏi cát, những bụi tre tầm vông được trồng san sát nhau hai bên đường. Con đường này là lối đi vào Xóm Đạo Tha La, khoảng cách độ chừng trên 3 cây số. Dân chúng trong vùng vẫn sinh hoạt bình thường, có lẽ địch chưa chiếm đến nơi đây. Đại Đội dừng lại đóng quân, chờ đêm xuống sẽ hành động theo đúng kế hoạch.

Sau khi Binh sĩ bố trí phòng thủ xong, tôi vào thăm một nhà dân, nằm thật sâu bên trong ngã ba đường. Ngôi nhà tuy cũ, nhưng kiểu nhà xưa kiên cố, cột gỗ, mái ngói. Bây giờ không biết sao, nhưng có lẽ trước đây, khi chưa có giặc, gia đình này cũng thuộc vào thành phần khá giả. Trong chuyện trò trao đổi, mới biết đây là nhà họ “Ngô Đình...”. Tò mò, tôi hỏi:

– “Bác có bà con gì với Tổng Thống Ngô Đình Diệm quê ở ngoài Huế không?”

Ông già cười:

– “Không có. Tổng Thống là người có Đạo còn Tôi người Lương”.

Bất chợt, tôi nhìn vào gian giữa nhà. Trên Bàn Thờ đang thấp đèn và đốt nhang.

Ông cụ có con trai trưởng đã đi lính Cộng Hòa, người con gái út tên Sơn, đang là Giáo Viên của Trường Tiểu Học Trảng Bàng, vẫn đi dạy hàng ngày. Cô thứ hai, đã lập gia đình có 4 người con, ở ngôi nhà bên cạnh. Chồng Chị, Anh Ba Tài, có chiếc xe Daihatsu chở khách, chạy đường Trảng Bàng – Tây Ninh.

Ông cụ còn cho biết, sau khi đánh chiếm địa phận và Nhà thờ Tha La, bọn Việt cộng thường hoạt động về đêm, chúng phối hợp cùng bọn du kích địa phương để chống trả lại quân ta. Tiểu Khu, Chi Khu đã đưa quân vào đánh mấy lần, nhưng không diệt được. Nếu không có chiến tranh, xóm nhà này yên vui, thanh bình lắm.

Sáng hôm sau, tôi họp các Trung Đội Trưởng, tổng kết lại tình hình một đêm qua và đưa ra kế hoạch sắp tới. Tôi ra lệnh mỗi Trung Đội, cho tung một hai lính giả trang thường dân, đi vào khu vực nhà dân trong Xóm Đạo, tìm hiểu, quan sát những con đường xóm, nhà dân, vườn tược, v.v. Sau trưa, chúng tôi lại họp, bàn định phương thức hành động, ưu tiên phải tiêu diệt các tổ trình sát Việt cộng, bọn dân quân du kích, nằm bên ngoài nhà thờ, trong địa phận Giáo Xứ.

Đêm đó, Đại Đội kín đáo tiến sâu vào Xóm Đạo Tha La thêm một cây số, mở rộng vòng đai đóng quân phòng thủ, rồi cho lệnh các Trung Đội tổ chức phục kích trên các đường mòn, các điểm tình nghi, bắt sống tù binh, để khai thác tin tức, nắm vững địch tình.

Kết quả 2 tên Việt cộng đã bị bắt sống. Chúng từ hướng nhà thờ đi ra, Trung sĩ Bự và Hạ sĩ Ân thuộc Trung Đội 3 của Chuẩn úy Tuyên, đã nhảy ra, và bằng với một thế võ Vovinam đã quật ngã, bắt trói chúng một cách mau lẹ. Khai thác tại chỗ, bọn chúng cho biết hiện có một Đại Đội đang chiếm giữ Xóm Đạo Tha La, chúng bố trí hai Trung Đội ở hai gian nhà ở sân sau nhà thờ, một Trung Đội lưu động, còn một Trung Đội thì phòng thủ ngay trong nhà thờ, chúng đặt một cây Trung Liên nôi, hướng về con đường đất, không có bọn nào ẩn núp trong nhà dân, ngoài trừ đám du kích địa phương.

Con đường xâm nhập của chúng ở phía sông Vàm Cỏ, từ mật khu Ba Thu. Con đường này nếu kéo ra thì dài lắm. Mật khu Ba Thu tiếp nối với vùng Mỏ Vẹt, bên kia biên giới Việt-Miên. Về phía Đông, chúng có thể tiến về vùng Lương Hòa, Tỉnh Long An. Trong trận đánh Tết Mậu Thân, từ mật khu Ba Thu, Việt cộng xâm nhập Phú Lâm, phía Nam Sài Gòn.

Nắm vững các thông tin do địch cung cấp, ngay trong đêm, tôi điều động Thiếu úy Lại Đình Hợi, Trung Đội Trưởng Trung Đội 1, Chuẩn úy Nguyễn Ngọc Lân, Trung Đội Trưởng Trung Đội 2 và Chuẩn úy Thanh, Trung Đội Trưởng Trung Đội 4, đưa quân đến bố trí trên những con đường Xóm, hướng ra bờ ruộng phía sông Vàm Cỏ, trong các Xóm Ấp để phục kích tiêu diệt đám Cộng quân còn lại.

Địch trúng kế chúng tôi. Chúng lọt ngay vào các vị trí phục kích, 4 tên du kích bị bắn hạ, thêm 2 tên bị thương, số còn lại khoảng bốn năm tên, bán sống bán chết, chạy thực mạng, ngược ra hướng Rạch Vàm Trảng.

Về hướng tiến quân Đại Đội Thám Sát, sau khi thanh toán các chốt chặn của Việt cộng nằm về hướng Tây Bắc Chợ An Hòa, Đại Đội tiếp tục tấn công vào Ấp Lò Rèn, trong lần đọ trận này Đại úy Đại Đội Trưởng Lưu Huyền, Thiếu úy Hoàng, Trưởng Toán Thám Sát và 6 Binh sĩ đã bị trọng thương bởi đạn B40, về phía bọn địch, chúng để lại 10 xác chết tại hiện trường, tịch thu được 5 súng AK, 2 cây B40 và 1 trung liên nôi.

Trung tá Lân đã điều Đại Đội 2 lên thay Đại Đội Thám Sát, Đại Đội 2 đã rải quân phòng thủ ở mặt hông sau của Nhà thờ Tha La. Tại đây Đại Đội 2 cũng áp dụng chiến thuật phục kích đêm, hạ sát tại chỗ 2 tên cán binh Cộng sản, bắt sống được 2 tên, số còn lại cũng đã tháo chạy về hướng Sông Vàm Cỏ Đông.

Chặt đứt xong xuôi các dây mơ rễ má. Bây giờ là đến số phận những tên “Sanh Bắc tử Nam” đang chiếm cứ trong nhà thờ. Hai Đại Đội cùng hợp đồng tác chiến. Đại Đội 2 là lực lượng yểm trợ và tiếp ứng, rải quân bao quanh mặt sau địa phận nhà thờ. Đại Đội 4 là lực lượng tấn công, sẽ lợi dụng đêm tối, đưa các Toán Thám Sát, men theo các lùm cây, bụi tre, tiến sát đến chân tường nhà thờ, ẩn núp quan sát, chờ lệnh. Các Trung Đội chia làm hai cánh, từ từ tiến lên trong các khu vườn nhà dân, để đến nằm án ngữ ở con đường ngay trước mặt nhà thờ. Đúng 2 giờ sáng, các Trung Đội bắt đầu khai hỏa, Việt cộng từ trong nhà thờ, từ hai gian nhà sau nổ súng bắn trả. Các Toán Thám sát phát hiện vị trí

địch, đã bò đến tung lựu đạn triệt hạ. Sau hơn nửa giờ giao tranh, hơn một chục tên trong nhà thờ và hai gian nhà sau không còn cửa quây, 8 tên bị thương xin đầu hàng, một số rút lui về phía nhà dân, sau lưng nhà thờ, nhưng cũng đã bị Đại Đội 2 án ngữ ở đó hạ sát và bắt sống.

Chúng tôi đem lại thanh bình cho Xóm Đạo. Tôi nhớ lại bài thơ của Vũ Anh Khanh:

*“Khi hết giặc, khách hãy về thăm nhé!
Hãy về thăm Xóm Đạo.
Có trái ngọt cây lành.
Tha La dâng ngàn hoa gạo,
Và suối mát rừng xanh...”*

Giờ đây, hết giặc, Khách không về thăm mà lại ra đi. Ngày chia tay, vị Linh Mục và Giáo dân Tha La Xóm Đạo đã phối hợp cùng Trường Tiểu Học Trảng Bàng, với Cô Giáo Tươi và Cô Giáo Sơn, con Ông Cụ nhà họ Ngô Đình phụ trách tổ chức ủy lạo, tặng quà cùng văn nghệ ca múa, do chính hai Cô và các học trò đồng trình diễn.

Một năm sau, trên chiến trường Miền Đông Nam Phần, tại rừng Tân Uyên, vào một buổi chiều mưa, dùng quân bên bờ Sông Bé, cạnh con đường mòn dẫn vào Chiến Khu D, tôi bỗng nhớ về Cô Giáo Tươi của Trường Tiểu Học Trảng Bàng ngày ấy. Trong ba lô, tôi vẫn còn giữ kín những lá thư Cô đã viết cho tôi.

Bao tháng năm lẫn lộn trên chiến trường, thư đã cũ, giấy đã ngả sang màu vàng. Tôi băng khuâng hồi nhớ những ngày ở Tha La Xóm Đạo, tôi lấy thư ra xem và rồi mấy câu thơ tôi từng yêu thích mấy năm trước lại hiện về:

*“Đường mòn trơn ướt đất hành quân.
Nhưng không ướt những trang thư,
Của người em gửi người anh chiến sĩ.
Trong đêm dài chiến địa,
Buồn trong những chiều mưa.
Những chiều mưa đau tủi giận hờn...”*

Đau tủi, giận hờn...? Tươi ơi! Cho tôi gửi một lời tạ lỗi và xin hãy quên tôi!

Lê Đắc Lực
Nguồn: [TLXD](#)

*Nguồn: Internet eMail by **tkd** sưu tầm*

*Đăng ngày Thứ Sáu, December 29, 2023
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*